सर्वः कृच्छ्रगतो ऽपि वाञ्छति जनः सत्वानुरूपं फलं ॥ २३ ॥
परिवर्त्तिनि संसारि मृतः को वा न जायते ।
स जातो येन जातेन याति वंशः समुन्नतिं ॥ २४ ॥
कुसुमस्तवकस्येव द्वयी वृत्तिर्मनस्विनः ।
मूर्द्ध्नि वा सर्वलोकस्य विशीर्येत वने ऽथवा ॥ २५ ॥
लाङ्गूलचालनमधश्चरणावपातं
भूमौ निपत्य वदनोदरदर्शनं च ।
श्वा पिण्डदस्य कुरुते गजपुङ्गवस्तु
धीरं विलोकयति चाटुशतैश्च भुङ्क्ते ॥ २६ ॥
सन्त्यन्ये ऽपि वृहस्पतिप्रभृतयः संभाविताः पञ्चषास्
तान्प्रत्येष विशेषविक्रमरुची राहुर्न वैरायते ।
द्वाविव ग्रसते दिनेश्वरनिशाप्राणेश्वरौ भासुरौ
भ्रान्तः पर्वणि पश्य दानवपतिः शीर्षावशेषीकृतः ॥ २७ ॥
वहति भुवनश्रेणीं शेषः फणाफलकस्थितां
कमठपतिना मध्येपृष्ठं सदा स च धार्यते ।
तमपि कुरुते क्रोडाधीनं पयोधिरनादराद्
अहह महतां निःसीमानश्चरित्रविभूतयः ॥ २८ ॥
वरं पक्षच्छेदः समदमघवन्मुक्तकुलिश-
प्रहारैरुद्गच्छद्बहुलदहनोद्गारगुरुभिः ।
तुषाराद्रेः सूनोरहह पितरि क्लेशविवशे
न चासौ सम्पातः पयसि पयसां पत्युरुचितः ॥ २९ ॥
यदचेतनो ऽपि पादैः स्पृष्टः प्रज्वलति सवितुरतिकान्तः ।
तत्तेजस्वी पुरुषः परकृतनिकृतं कथं सहते ॥ ३० ॥
सिंहः शिशुरपि निपतति मदमलिनकपोलभित्तिषु गजेषु ।